

Закупівля біопрепаратів, медикаментів, дезінфекційних засобів, лабораторні дослідження, запрошення консультантів тощо потребують значних фінансових витрат. Для часткового їх зменшення необхідно залучати знання й місцеві ресурси господарства. Так, дорогі біопрепарати проти шлунково-кишкових хвороб можливо замінити

місцевим вакцинним матеріалом шляхом зворотного згодовування.

У більшості випадків знання та досвід дають змогу ветеринарному спеціалісту особисто встановити причину патології чи діагноз хвороби. Так, дефіцит у кормах кальцію, цинку та селену призводить відповідно до судом у тварин, паракератозу, білом'язової хвороби.

Значне набухання вульви у порісних свиноматок і народження поросят із набухлими червоними вульвами та сосками свідчать про вплив одного з токсинів гриба роду *Fusarium*, який одночасно є й естрогеном. Досить легко можна встановити ураження птиці аспергільозом.

Використання окремих особливо специфічних симптомів дозволяє діагностувати деякі хвороби без лабора-

торних досліджень і запрошення консультантів.

Якість дезінфекції бажано перевіряти в господарстві з допомогою спеціальних тестів.

Без ефективного відтворення й збереження поголів'я успіх у тваринництві неможливий.

Основний інстинкт усього живого на Землі – відтворення й збереження своїх нащадків. Тваринам у цьому не потрібна допомога людей. Головне – не заважати їм незадовільними умовами годівлі й утримання. Саме в цьому спеціалістам галузі тваринництва слід проявляти мудрість.

Передбачення та профілактика небажаних наслідків мають бути основою філософії лікаря ветеринарної медицини. ☉

Т. НЕПІЙВОДА, начальник Миколаївської дільничної лікарні ветеринарної медицини Сумського району Сумської області

ЦІЛЮЩІ ЛІКИ

Доброго дня вам, дорогі друзі! Я не знаю, що мене надихнуло написати. Може, це тепле літнє сонечко так діє на людей, а може, просто хочеться сказати добре слово на адресу вашого видання для ветеринарних спеціалістів – журналу «Ветеринарна медицина України». Вже дуже давно я товаришую з цим часописом. Дуже вдячна за змістовне висвітлення новин з життя нашої галузі.

Якщо коротко про мене та моїх колег по роботі, то разом ми працюємо у ветеринарії вже 22 роки. Ми – це колектив Миколаївської дільничної лікарні ветеринарної медицини Сумського району – два лікарі та два ветфельдшери, також у нас є водій і ветсанітар. Обслуговуємо 18 населених пунктів у 6 сільських радах. За час нашої роботи було дуже багато цікавих, неординарних випадків, про які можна розповісти читачам.

Але сьогодні я хочу згадати про нашого колегу з міста Ізюма Харківської області О. Плисно, який поділився з

нами рецептом «монастирської мазі» при лікуванні маститу в корів. Все, що він повідомив стосовно лікування маститу, ніяк не викликає сумніву. Ми це також застосовуємо, зокрема введення внутрішньовенно окситоцину 5,0 за 5–10 хв до доїння. А після вечірнього доїння рекомендуємо втирати в шкіру вимені мазь, рецепт якої нам передав наш учитель, лікар ветеринарної медицини, як то кажуть, від Бога – Павло Васильович Ніколаєнко. Він працював у нашому селі в 1961–1996 роках. Назву мазі ми дали самі – «від усіх болячок». І це справді так, бо вона допомагає, коли болить коліно або плече, потріскалася шкіра на п'ятах, коли хвора людина довго лежить і в неї пішли по тілу пролежні або виразки. І, звісно, наша мазь знімає будь-який запальний процес. Рецепт виготовлення дуже схожий на «монастирську мазь», але є невелика різниця.

Отже: 3-літрову каструлю наповнюємо 1,5 л води й ставимо на вогонь.

Усередину ставимо меншу за об'ємом каструлю (робимо так звану водяну баню), в яку наливаємо склянку (200 мл) рафінованої олії. Чекаємо, коли олія почне «булькати». Збиваємо два сирих жовтки й струминкою вливаємо в олію, додаємо сірникову коробочку воску й помішуємо 10–15 хв, чекаючи, поки маса з'єднається. Отриману рідину переливаємо в скляну посудину, ставимо в темне, не дуже прохолодне місце (щоб віск не захолонув).

При запальних випадках маститу мазь втираємо щодня після вечірнього доїння впродовж 3–5 днів.

Як кажуть, скільки людей – стільки й думок, рецептів лікування тієї чи іншої хвороби. А тому хочеться якомога більше дізнаватися про досвід наших колег – ветеринарних лікарів.

Отже давайте більше спілкуватися на шпальтах нашого професійного видання. Бажаємо всім успіхів, здоров'я, творчої наснаги! І до нових зустрічей на сторінках «Ветеринарної медицини України!» ☉